

A minisztertanács, a mint híre jár, hajlandóan mutatkozott némi engedelményekre, de ahhoz ragaszkodott ma is, hogy az indennitv feltételül Bányfynak saavatosság meg.

A békebizottság déli 12 órakor a vett értesítés után újra összeült és egyenlő három óráig együtt maradt. Fél kettőkor meghívásra Szilágyi Dezső, gróf Csáky Albin és gróf Andrássy Gyula is megjelent az I. számú bizottsági teremben és ott maradtak egészen a tanácskozás befejeztéig.

A délelőtti konferenciát egyáltalán kizárólag a személyi garanciákkal foglalkozott és tanácskozásainak folytatását, a nélkül, hogy eredményre jutott volna, délután hat órára halasztotta.

Pontban hat órakor együtt volt az egész bizottság a képviselőháznak immár történelmi nevezetességre szert levő termében és folytatta az eszmecserét.

Hét óra után gróf Apponyi Albert és Szentiványi Árpád a Hungáriába köszöktak a disszidensekhez, a kikől némi felvilágosítást óhajtottak. Csakhamar eredmény nélkül tértek vissza, mert a keresettek nem találtak és így nyolc óráig tovább folytatták az eszmecserét a személyi garanciák kérdése fölött, a mikor is a tanácskozást holnap délelőtt tíz órára halasztották.

Ezen a tanácskozáson értesülésünk szerint Szilágyi Dezső, gróf Csáky Albin és gróf Andrássy Gyula is részt fognak venni.

Döntő jelentőségűvé válhatik tehát a holnapi nap, amár kevés remény van arra, hogy az ellenzék eltérjen attól az állásponttól, hogy az indennitv Bányfynak nem szavazza meg.

Találkozás helyett — üzenet. Ma délután hat órára találkozást adtak a budai miniszterelnöki palotában báró Bányfy miniszterelnök, Lukács László pénzügyminiszter, báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter egyrésztől, Széll Kálmán és a disszidensek vezérei: Szilágyi Dezső, gróf Csáky Albin és gróf Andrássy Gyula másrésztől.

A találkozás azonban abban maradt, mert a disszidensek vezérei még órá előtt levelet írtak a miniszterelnöknek, melyben tudatták vele, hogy nem jönnek el, mert az ellenzék még nem jutván megállapodásra, nincs mit jelentenek, Széll Kálmán ugyancsak a disszidensek telefonon értesítették a találkozást elhalasztásáról.

Hangulatok a béke körül. Késztelen, hogy a parlament nagy többsége szívesen öhajítja a békét és az is bizonyos, hogy csak a kormánypart egy részének fáj, hogy kiscsnek a hatalomból azok, a kiknek egész letezésüket köszönhetik.

Ez az elenyésző kisebbség azonban minden eszékét megmozdít arra, hogy hangulatát a többségre erőltesse.

Miután belátták, hogy Bányfy személye elvészett, most jól jelszóit kerestek és találtak: — Meg kell menteni a szabadelvű pártot.

Előszóval és újságírókban egyaránt azt hirdetik, hogy a Lloyd-klubtól legentemen fogják elzárni nemesak a füzöt, de még a disszidensek előtt is, sőt akadt egy olyan merész kormányparti politikus is, igaz hogy fiatal, a ki azt mondotta, hogy 120-an lépnek ki a szabadelvű pártból, ha az új kormányelnök a füzöt megszerelné proklamálni.

Természetes, hogy ezeket az íjlesztéseket éppen oly kevéssé lehet komolyan venni, mint azt a törekvést, a mely a párt megmentésére irányul.

Mert a szabadelvű párt irányadó elemei is megégyeznek ma már abban, hogy nem mehet így tovább, mint eddig ment.

Világosan kitűnik ez ma a képviselőház hangulatából.

A kormányhoz legközelebb álló hírlap, a „Nemzet” ugyanis ma egy cikket írt, melyben a többi között az obstrukcióval szembeni utóállásnak, gróf Apponyit pedig egyszerűen parlamentumotállónak nevezi.

Ez ellen a hang ellen nemesak az ellenzék, de a szabadelvű párt nagy része a szó szoros értelmében tiltakozott.

De mégis lecsillapodott és, legalább színleg, kibékült a kedvesével.

Vagy két hetet hagyott eltelni, akkor aztán beállított a közbiztonsági főnökhöz, a ki éppen távol volt. Hozzám küldték és szépen elmesélte nekem az egész kis ügyet. Nagyon sok följelentésnek a boszu az indító oka.

A mikor megjegyeztem neki, hogy a följelentése komoly veszedelemből dőlhet, ha a társai nyomára jönnék, mert azok mindenkéül vannak számba, a szemembe nevetelt.

— De hiszen ön nem fog elárulni, — mondotta. Mindent előre láttam és a következő alkut kitalálom önnek: Zolinski zsebéből kivettem egy jegyzőkönyvecskét; ezt a jegyzőkönyvet önöknek egyik detektívje a Mouge-utcában találta meg, a hova néha egy barátját meg látogatta. Tökéletesen eieg adatot tartalmaz arra, hogy vagy harmincz elfogást rendeljenek el, beleértve engem is.

— És mert elámultam néztem reá: — Ugy van, — folytatta. Azt mondtam: beleértve engem is; leszünk vagy tíz leány, a kiket önök a Saint-Lazareba küldenek és a kiből ötöt vagy hatot, köztük engem is, mintegy két hét múlva szabadon bocsátanak, mert a vizsgálat semmi terhelést nem derített ki ellenük. Minthogy, engem kivéve, valamennyi külföldi, azokat, a kik ellen a büntvádi eljárás beszüntetett, ki fogják utasítani az országból, a többieket pedig elítéltetik. A mi engem illet, én, a ki francia és ártatlan vagyok, ön itt maradok.

— Nincs rosszul kigondolva, — feleltem neki. — Ugy van, — erősítette Tardin parancsnok, gaz lélek, de ügyes természet. És aztán? — Oh, még nem jutottunk a végére.

Revel megöltötte a saját és a parancsnok poharát s tovább beszélt: — Fedora tehát, hogy a boszuját kitöltse, megkínálta a kormányt a kedves és Diamidoff Kerza elfogásával, minthogy pedig ezeket egymagukban nem szolgálhatta át, ideadta a többi kompromittált menekültet is. Természetesen, az állambiztonság szempontjából, a kormány nem tehetett egyebet, mint hogy elfogadja az ajánlatot. De Fedora még tovább is ment.

— Majd ha szabad lesznek, — folytatta, még hasosabb lehetnek önöknek. — Nemi kétséget fejezték ki. — Igen, — mondta ekkor, közölni fogom önökkel az anarchisták összes titkait és még sok

— De mégis lecsillapodott és, legalább színleg, kibékült a kedvesével.

— Elfogadtuk az ajánlatot.

— Az elfogatások megtörténtek: Zolinski és a társait elszállították élethossziglára Cayenne. Diamidoff Kerza a clermonti fegyházban a Ponceu Eugénie pedig belepelt a közbiztonsági osztályba, mint titkos rendőrök, a ki egyenesen az én ellenőrzésem alá rendelték és a kinek havonként ötszáz frank javadalmazást utalványoztak.

— Szomorú egy alak asszonyban, — jegyezte meg Tardin.

— Hiába parancsnok, nem szabad érzélgősködni, mikor az ország biztonsága forog a kezében. Ön maga is jól tudja! Nem-e képtelen oly fontos szolgálati körében néha a legtalajabb emberek is fölhasználni, hogy a hadsereg érdekeit megóvja?

— Fajdalom, igen; néha lehetetlen másképp cselekednem.

— Az ilyesmit nem veszzük figyelembe, mikor hazánk javát mozdítjuk elő, vagy egy gonosztevőt tehetünk ártalmatlanná. Az a fő lyonkor, hogy ezért érjünk. Nezetem szerint ezekben az esetekben minden eszékő jó; hanem igen is, undorítóvá válik a politikában. Nemesak hogy azok az emberek, a kiket fölhasználnak, a jó barátait árulják el, hanem a legtöbbször, tíz eset közül kilencszer, ők maguk a zavargások, a lázások szítói, sőt még a merényletek is.

— Oh, tudom, minden a mi a politikát érinti, csak nagyon is gyakran tisztáltnak.

— Piskosabb, semmint hihetné, parancsnok.

— Annál rosszabb!

— A javadalmazásával, — tért vissza a beszélgetés eredeti tárgyára Revel, Eugénie berendezkedett a Clichy boulevardon Romineiff Fedora líriai énekesnő néven és egyidejűleg kétféle életet folytatott.

Tovább is forgódott az anarchisták alsóbb néprétegeiben s egyuttal a félviágha vetette magát, a hol sajátlagos mőködési tért talált. Leginkább az idegenekkel foglalkozott.

Nagyon ügyes és nagyon ravasz természet létere pár het alatt sikerült összeköttetéseket szereznie több követésségekkel — nem tudom hogyan szerezte meg követésséget megmondani — csakhamar rendkívül érdekes ártisítást hozott nekünk. Kezünkbe szolgáltattak, a bizonyítottokk együtt, két egyeniséget, a kiket egy külhatalom kormánya

Berzeviczy Albert, Hegedűs Sándor, gróf Teléki Sándor, Kubinyi Géza, Talián Béla és mások siettek kijelenteni, hogy a ki azt írta vagy íratta, teódtatlan áll a szabadelvű pártot és sajnálkozással fejezték ki a fölött, hogy a békealku közben éppen a félhatalos ágakodik.

Gróf Tisza István ellenben, a ki előtt szintén szóba került a N-t ezikre, így szólt: — Otvassátok csak az obstrukció lapjait, miket írnak azok!

... Különben pedig minden szem az új miniszterelnököt keresi. A legtöbben ma is Széll Kálmánban látták a jövő emberét és bizalommal várják a fejleményeket.

Csak Tulszky Ágost okvetetlenkedett ma is, a kinek a szvitjét azonban már csak azok alkotják — heten, nyolczan — a kiket más politikai társaságokban nem szívesen látnak.

Pulszky ma így szólt ezekhez az ő híveihöz: — Ha pedig Széll lesz a miniszterelnök, majd rezervával fogjuk fogadni.

A kormánypartnak egy igen előkelő tagja, a ki arra felé haladt, oda szólt: — Bannfyt is így fogadtátok, miattatok nem kell aggódnia az új kormányelnöknek.

Az ellenzék nyugodtan és mosolygva nézte a kompakt majoritást szűzülését, a melyet most már sem Pulszky, sem más nem fognak megakadályozni.

— Az est a pártkörökben elég csendesen mult el. Az ellenzéken, míg egyrészt várták a bekéhireket, addig másrészt nagy melegegedéssel hallgattak, hogy a békebizottság ragaszkodik ahhoz, hogy Bányfy ne kapjon indennitv.

A Lloyd-klubban csak hét óra felé élénkült az élet, mikor Széll Kálmán megjelent.

Bannfyt és a minisztereket, a kik már hat óra után ott voltak, ugyszólván észre sem vették s velük már nem sokat törődnek.

A politikai diskurzusok ma is két irányban mozogtak.

Az egyik fél jelszava az volt, hogy mentstük meg a pártot, a másiké csinájuk meg a békét.

Fenyegetések, rábeszélések hangzottak mindegyik oldalon, de feljegyzésre érdemes vélemények nem igen nyilvánultak.

A konferenciát várja itt mindenki, mert arra tartogatja a puskaport a beképart és a háborúpart is egyaránt.

Koralelnök. A képviselőház holnapi ülésén, a mely egyebekben nem igen fog különbözni az utóbbi napok „műszaki” tanácskozásaitól, a koralelnök helyett koralelnök fogja az ülést vezetni. Madarász apó ugyanis nem annyira az üléseken, mint inkább beteg leánya ágyánál való virrasztásai által ugy kimerült, hogy barátai felkérték, pihénné egy napot. Madarász József helyett tehát a holnapi ülésen minden valószínűség szerint Janicsary Sándor fog elnökölni — így tehát neki is kijut a dicsőségéből.

Gróf Károlyi Tibor lemondása. Régióta kísért már annak a híre, hogy gróf Károlyi Tibor lemond a főrendiház elnökségéről. E híre vonatkozolag a félhatalos Bud. Tud. ma este a következő kommnikéit teszi közzé: „Az a hír, mintha gróf Károlyi Tibor a főrendiházi elnökségről lemondani szándékoznék, teljesen alaptalan.”

Széll Kálmán és a jelzölgbank. Felkértünk annak a közzététele, hogy az a hír, mintha Széll Kálmán a mult december hónap a jelzölgbank igazgatósági ülésében felvetete volna az eshetőséget, hogy őt politikai szerepére esetleg egy időre elszölythetnák az intézet éléről, a miert is az igazgatóság elhatározta volna egy alelnöki állás szervezését — alaptalan.

Budapest, január 26. Az összerférhetetlenség bizottság ülése. Az összerférhetetlenség bizottság — mint a Pol. Ért. jelenti — január 31-iken délután 4 órakor a képviselőházban, szokott helyiségében ülést tart. Tárgy: 1. Horn Ferenc és társai bejelentése az országgyűlési képviselő üzenetéről. 2. Rakovszky István orsz. képviselő által bejelentett 5 összerférhetetlenség eset. 3. Ságly Gyula orsz. képviselő által önmaga ellen bejelentett összerférhetetlenség. Az első ülése és előleges, esetleg munkafelosztó tanácskozásra most küldik szét a meghívót.

De mégis lecsillapodott és, legalább színleg, kibékült a kedvesével.

Vagy két hetet hagyott eltelni, akkor aztán beállított a közbiztonsági főnökhöz, a ki éppen távol volt. Hozzám küldték és szépen elmesélte nekem az egész kis ügyet. Nagyon sok följelentésnek a boszu az indító oka.

A mikor megjegyeztem neki, hogy a följelentése komoly veszedelemből dőlhet, ha a társai nyomára jönnék, mert azok mindenkéül vannak számba, a szemembe nevetelt.

— De hiszen ön nem fog elárulni, — mondotta. Mindent előre láttam és a következő alkut kitalálom önnek: Zolinski zsebéből kivettem egy jegyzőkönyvecskét; ezt a jegyzőkönyvet önöknek egyik detektívje a Mouge-utcában találta meg, a hova néha egy barátját meg látogatta. Tökéletesen eieg adatot tartalmaz arra, hogy vagy harmincz elfogást rendeljenek el, beleértve engem is.

— És mert elámultam néztem reá: — Ugy van, — folytatta. Azt mondtam: beleértve engem is; leszünk vagy tíz leány, a kiket önök a Saint-Lazareba küldenek és a kiből ötöt vagy hatot, köztük engem is, mintegy két hét múlva szabadon bocsátanak, mert a vizsgálat semmi terhelést nem derített ki ellenük. Minthogy, engem kivéve, valamennyi külföldi, azokat, a kik ellen a büntvádi eljárás beszüntetett, ki fogják utasítani az országból, a többieket pedig elítéltetik. A mi engem illet, én, a ki francia és ártatlan vagyok, ön itt maradok.

— Nincs rosszul kigondolva, — feleltem neki. — Ugy van, — erősítette Tardin parancsnok, gaz lélek, de ügyes természet. És aztán? — Oh, még nem jutottunk a végére.

Revel megöltötte a saját és a parancsnok poharát s tovább beszélt: — Fedora tehát, hogy a boszuját kitöltse, megkínálta a kormányt a kedves és Diamidoff Kerza elfogásával, minthogy pedig ezeket egymagukban nem szolgálhatta át, ideadta a többi kompromittált menekültet is. Természetesen, az állambiztonság szempontjából, a kormány nem tehetett egyebet, mint hogy elfogadja az ajánlatot. De Fedora még tovább is ment.

— Majd ha szabad lesznek, — folytatta, még hasosabb lehetnek önöknek. — Nemi kétséget fejezték ki. — Igen, — mondta ekkor, közölni fogom önökkel az anarchisták összes titkait és még sok

— De mégis lecsillapodott és, legalább színleg, kibékült a kedvesével.

— Elfogadtuk az ajánlatot.

— Az elfogatások megtörténtek: Zolinski és a társait elszállították élethossziglára Cayenne. Diamidoff Kerza a clermonti fegyházban a Ponceu Eugénie pedig belepelt a közbiztonsági osztályba, mint titkos rendőrök, a ki egyenesen az én ellenőrzésem alá rendelték és a kinek havonként ötszáz frank javadalmazást utalványoztak.

— Szomorú egy alak asszonyban, — jegyezte meg Tardin.

— Hiába parancsnok, nem szabad érzélgősködni, mikor az ország biztonsága forog a kezében. Ön maga is jól tudja! Nem-e képtelen oly fontos szolgálati körében néha a legtalajabb emberek is fölhasználni, hogy a hadsereg érdekeit megóvja?

— Fajdalom, igen; néha lehetetlen másképp cselekednem.

— Az ilyesmit nem veszzük figyelembe, mikor hazánk javát mozdítjuk elő, vagy egy gonosztevőt tehetünk ártalmatlanná. Az a fő lyonkor, hogy ezért érjünk. Nezetem szerint ezekben az esetekben minden eszékő jó; hanem igen is, undorítóvá válik a politikában. Nemesak hogy azok az emberek, a kiket fölhasználnak, a jó barátait árulják el, hanem a legtöbbször, tíz eset közül kilencszer, ők maguk a zavargások, a lázások szítói, sőt még a merényletek is.

A kiegészítés. Az osztrák kiegészítési bizottság ma ülést tartott, a melyen folytatta az árforgalmi statisztikáról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. A vitában részt vettek Mauthner, Lorber, Menger és Lecher képviselők és Mataja miniszteri tanácsos, a kormány képviselője. A bizottság legközelebbi ülésének idejét írásban fogják közölni a tagokkal.

Közéletünk. Néhány év előtt szép őszi napok jártak, s mikor a takarmányrépát ki kellett szedni, még úde zöld volt a levele. Kiadtam gazdaságomban a rendeletet, hogy szedjék össze a leveleket s azzal etessék a jármos ökröket. Ez a jó takarmány azonban nem tartott soká.

Egy napon, mikor kifogtak az ekeből az ökrökben nagy nyugtalanságot láttam valamennyit. Ide-oda szaladgáltak lomha testükkel s valami sajátos tompa bőgést hallattak, mely inkább fájdalomnak, semmint vadnak volt mondható. A sok ökröknek (több mint hatvan volt együtt) mely, tompa hangja egészen betöltötte a pusztaságot, s valami sajátos melancholikus hatást okozott.

Kérdeztem a bérést a különös jelenség oka felől. — Uram, reggel már nem volt repálevél, pályával ettünk öket. Azt fejték ki és azért bőgnek.

Ime olvasó! Ilyen az állat, mikor a megszokottnál jobb takarmányt kíván.

Néhány év előtt egy nemzetközi kongresszus tudósai ülészeket Budapesten. Voltak a kongresszusnak magyar tagjai is, azok is mind műveltek és tudós férfiak.

A főváros valami ünnepélyt rendezett a születésükre, mely természetesen lakomázással végződött. A rendes szokástól eltérőleg, ez alkalommal hideg bufot be rendezte az egyik városi fogcsarnok termében. Mikor megnyitották a bufet ajtát, ékeken tolongás és dulakodás keletkezett. Mindenki előbb akart ott lenni a rakott asztaloknál, mint a másik. Lökődések, taszigáltak egymást az emberek. A hátrább állók másik feji fölött kaptak az ételmekük után. Ujjajkkal szedték ki a talákból a sonkát, hideg felvágottat és halat, a szardínia dobozok ajtaját végig csorgatták a szomszédjaink öltözétn, s a pezsgős üvegeket hönök alá kapva szaladtak vele olyan helyre, a hol kevesebb a tömeg.

Néhány percz alatt le volt tarolva minden asztal. Az ételenekről nagy része a földre került, s ott tapasztak össze.

Pedig annyit enni való volt, hogy jól lakhatott volna mindenki, ha sőt és rendet tartanák.

Ime olvasó, ilyen az állat, mikor a szokottnál jobb takarmányhoz jut.

III. Béla király udvaránál — mint a hagyomány mondja — egy idegen kitanított macskákat mulogtatott. A macskák leültek hátsó lábaira az asztalra, s első lábakkal között egy gyertyákat tartottak. Az olvadó viasz szorszor égette talpaikat, de egy pillanatra se feledkeztek meg kötelességükről, s egész vacsora alatt világitottak a király asztalán.

A király létszölg meg volt elégedve a mutatványval, megdicsérete a művészt, s felszólította, hogy másnap este hozza el idomított macskáit megint.

Másnap a király titkokban néhány ereret hozott a vacsorához. Mikor a macskák már szépen tartottak az ég gyertyáikkal első lábakkal között, az egyik udvarnok eleresztette az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Igy uralkodik az ösztön a jól kiidomított állaton.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy előkelő háznál fényes estélyre gyűlteknek együtt. Csupa művelt úri hölgyek és férfiak. A házi asszony egy finom lelkületű nő jobban egy kegyelmes ur, halján egy tábornok ült le a vacsorához. A két házi kisasszony, két viruló szépség s körülöttük mindkét nemben lévő ifjúság és szülők. Meg tart nem néz, mely és elhelyezték az asztalon az erereket. Egy pillanat alatt megcsuka se volt a helyen. Eldobták a gyertyát s futottak az ererek után.

Egy elő

